

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1PP/71/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010422
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3120010422.2

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Frátrika a prísediacich Bc. Romana Pavlíka a Ľudmily Pavlíkovej v trestnej veci odsúdeného I. bytom T., na verejnom zasadnutí konanom v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom 05. augusta 2020 rozhodujúco o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, takto

rozhodol:

Podľa § 415 odsek 1 Tr. poriadku, § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona sa odsúdený I. F., nar. XX. júla XXXX podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T 53/2017 zo dňa 01.06.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To 93/2019 zo dňa 26.11.2019.

Podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona odsúdenému u r č u j e skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov, súčasne n a r i a ě u j e probačný dohľad nad odsúdeným 18 (osemnásť) mesiacov, s odkazom na § 51 odsek 3 písmeno b) Tr. zákona ustanovuje obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe a s odkazom na § 51 odsek 4 písmeno k) Tr. zákona ustanovuje povinnosť spočívajúcu v príkaze v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 25.03.2020 bola Okresnému súdu Trenčín doručená žiadosť odsúdeného I. F. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, v ktorej odsúdený uviedol, že chce začať viesť plnohodnotný život s rodinou a s priateľkou, s ktorou sa plánuje aj vziať. Má prisľúbenú prácu ako operátor výroby v Galante vo výrobní televízorov.

Uznesením 1Pp 71/2020 z 20.05.2020 súd návrh odsúdeného na jeho podmiennečné prepustenie zamietol.

Sťažnostný súd uznesením 23Tos 70/2020 zo dňa 30.06.2020 vyššie uvedené uznesenie tunajšieho súdu zrušil v celom rozsahu a tunajšiemu súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol. V predmetnom uznesení sťažnostný súd okrem iného uviedol:

Na druhej strane sa senát nadriadeného súdu zatiaľ nestotožnil s hodnotením súdu prvého stupňa (vrátane písomného odôvodnenia) splnenia dvoch materiálnych podmienok vyplývajúcich z ustanovenia § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. Tu súd prvého stupňa dospel k záveru, že odsúdený dôsledne nespĺňa ani podmienku „polepšenia“ sa vo výkone trestu odňatia slobody na základe plnenia povinností a správania. Rovnako hodnotil nesplnenie podmienky vedenia „riadneho života“ po podmiennečnom prepustení. Pokiaľ ide o splnenie tejto prvej podmienky, tu si súd prvého stupňa odporuje, keď na jednej strane hovoril o nedôslednom splnení tejto podmienky (str. 3 odsek 5 písomných dôvodov rozhodnutia), pričom ďalej uviedol, že táto podmienka sa javí ako splnená (str. 4 prvý odsek písomných dôvodov rozhodnutia). V tejto súvislosti súd prvého stupňa popri kladnom hodnotení odsúdeného zo strany príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody mal vyhodnotiť v prospech odsúdeného, že tento prakticky krátkodobé

tresty odňatia slobody vykonával až v troch ústavoch na výkon trestu odňatia slobody (Ilava, Hrnčiarovce nad Parnou, Dubnica nad Váhom), pričom došlo u neho len k procesu adaptácie na podmienky výkonu trestu, pričom program zaobchádzania mu nebol ani stanovený. Táto skutočnosť nemôže byť pritom k tiazii odsúdeného. Ďalej súd pri svojom rozhodovaní poukazyval pri posudzovaní „prognózy“ budúceho správania sa odsúdeného na slobode na to, že tento bol celkovo 5-krát súdne trestaný. Tento záver súdu prvého stupňa však nie je presný, pretože prvé odsúdenie za obzvlášť závažný zločin má odsúdený od 21.10.2015 zahladené. Ďalšie štyri odsúdenia v rokoch 2014 až 2017 našli v konečnom dôsledku svoj odraz v jednom odsúdení k dvom súhrnným trestom, ktoré odsúdený v súčasnosti vykonáva a sú predmetom tohto konania o podmiennečnom prepustení. Rubrika počtu odsúdení v hodnotení rizika sociálneho zlyhania (2 negatívne body) je potom nepresná. Napokon súd prvého stupňa dostatočne neodôvodnil ako pri svojom rozhodovaní prihliadol na skutočnosť, že odsúdený vykonáva trest odňatia slobody v ústave s minimálnym stupňom stráženia tak, že je naďalej nevyhnutné ďalšie pôsobenie ústavu na správanie odsúdeného (str. 4 druhý odsek uznesenia súdu prvého stupňa), pričom inak výkon trestu odňatia slobody v najmiernejšom ústave na výkon trestu odňatia slobody spravidla svedčí v prospech odsúdených.

Rešpektujúc pre tunajší súd záväzný názor sťažnostného súdu tunajší súd sumarizuje výsledky vykonaného dokazovania nasledovne:

Zo skráteného výpisu klienta ako aj z oboznámených rozhodnutí súdov vyplýva, že odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/53/2017 zo dňa 01.06.2018, právoplatným dňa 26.11.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 23To/93/2019 zo dňa 26.11.2019 uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 221 odsek 1 Trestného zákona a iné, za čo mu súd uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň súd zrušil výroky o trestoch uložené odsúdenému rozhodnutiami: Okresného súdu Prievidza sp.zn. 2T/90/2016 zo dňa 28.06.2016, právoplatným dňa 28.06.2016, Okresného súdu Partizánske sp.zn. 1T/11/2017 zo dňa 21.03.2017, právoplatným dňa 22.03.2017, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Zároveň súd rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/53/2017 zo dňa 01.06.2018, právoplatným dňa 26.11.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 23To/93/2019 zo dňa 26.11.2019 uložil odsúdenému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súd zároveň v súvislosti s týmto uloženým súhrnným trestom odňatia slobody zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/112/2015 zo dňa 16.07.2015, právoplatným dňa 01.09.2015, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Podľa skráteného výpisu klienta, odsúdený na výkon súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace nastúpil dňa 03.02.2020. Tento odsúdený vykonal dňa 03.06.2020. Dňa 03.06.2020 odsúdený nastúpil na výkon súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, ktorý má odsúdený predpokladane vykonať dňa 04.12.2020.

Podľa „skráteného výpisu klienta“ lehota pre podmiennečné prepustenie odsúdenému plyní od dňa 04.02.2020.

Z hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom zo dňa 07.04.2020 (ďalej len „hodnotenie,“) vyplýva, že odsúdený je slobodný, ukončené má základné vzdelanie. Pred výkonom trestu bol nezamestnaný. Odsúdenému bolo do súčasného výkonu trestu započítané aj obdobie výkonu väzby a výkonu trestu od 02.02.2016 do 02.09.2016, ktoré vykonával v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Ilava, kde si svoje povinnosti plnil, správal sa slušne. Pracoval na pracovisku s dohľadom v ústave. Neskôr bol premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, kde začal vykonávať trest. V uvedenom ústave neboli zaznamenané žiadne nedostatky. Ďalej mu bol do súčasného výkonu trestu započítaný aj výkon väzby od 22.11.2016 do 21.02.2017, ktorú vykonával v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Ilava, kde si svoje povinnosti plnil na požadovanej úrovni. Do výkonu trestu bol dodaný do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava, kde si svoje povinnosti plnil na požadovanej úrovni. Dňa 17.03.2020 bol premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom (ďalej len "ústav"). Po absolvovaní pobytu na nástupnom oddiele, kde bol oboznámený s časovým rozvrhom dňa a ústavným poriadkom,

bol umiestnený do oddielu odsúdených s diferenciacnou skupinou "B". V súčasnosti za nachádza v procese adaptácie na podmienky výkonu trestu v tunajšom ústave. Ústavný poriadok a časový rozvrh dňa doposiaľ dodržiava. Príkazy a nariadenia personálu plní, v kolektíve odsúdených konflikty nevyvoláva. K trestnej činnosti zaujíma čiastočne kritický postoj, z časti ju externalizuje. Vo voľnom čase hráva spoločenské hry, sleduje televízne vysielanie, číta dostupnú literatúru. V súčasnosti nie je pracovne zaradený z dôvodu nedostatku vhodných pracovných miest v tunajšom ústave. Do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného sa zapája podľa potreby. Vzťahy s vonkajším prostredím udržiava najmä s matkou, babkou, bratom a priateľkou. Program zaobchádzania nebol odsúdenému doposiaľ stanovený z dôvodu krátkeho pobytu v tunajšom ústave. Doposiaľ nebol disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný. Riziko sociálneho zlyhania odsúdeného je hodnotené ako vysoké. Resocializačná prognóza je vyhodnotená ako nepriaznivá. Rizikovými faktormi u odsúdeného sú najmä neschopnosť zabezpečiť si trvalý pracovný pomer, drogová a alkoholová závislosť, opakované páchanie trestnej činnosti, voči ktorej sa vyjadruje čiastočne kriticky, nízka úroveň vzdelania a finančné problémy. Záverom hodnotenia ústav konštatuje, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a neodporúča jeho podmienené prepustenie.

Z odpisu registra trestov odsúdeného vyplýva, že odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 3T/92/2009 zo dňa 21.02.2012, právoplatným dňa 21.02.2012 uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zákona, podľa § 144 ods. 1 Tr. zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zákona, pričom v tomto prípade sa od 21.10.2015 na páchatel'a hľadá, akoby nebol odsúdený. V ďalších trestných veciach (trestná vec Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/112/2015, trestná vec Okresného súdu Prievidza sp.zn. 2T/90/2016, trestná vec Okresného súdu Partizánske sp.zn. 1T/11/2017) bol odsúdený uznaný vinným zo spáchania trestného činu krádeže a trestného činu nebezpečného vyhrážania, pričom odsúdenému boli za spáchané trestné činy uložené tresty, ktoré boli následne v konaní vedenom pred Okresným súdom Prievidza sp.zn. 3T/53/2017 zrušené a odsúdenému boli uložené súhrnné tresty odňatia slobody, ktoré aktuálne odsúdený vykonáva. Pred výkonom trestov odňatia slobody bol odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Prievidza sp.zn. 1T/131/2014, ktorý trest (spoločne s trestom v trestnej veci Okresného súdu Partizánske sp.zn. 1T/11/2017) odsúdený vykonával do dňa 18.04.2019, kedy bol podmienené prepustený.

V období od 18.04.2019 do dňa 03.02.2020 (kedy odsúdený nastúpil na výkon aktuálne vykonávaných trestov odňatia slobody) bol odsúdený na slobode, pričom z obsahu predmetného trestného spisu vyplýva, že odsúdený sa v tomto období nedopustil žiadnej ďalšej trestnej činnosti.

Resocializačná prognóza je hodnotená ako nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania s tým, že odsúdený dosiahol 15 bodov. Rešpektujúc závery sťažnostného súdu sa súd opätovne zaoberal hodnotením rizika sociálneho zlyhania a dosiahnutými bodmi, pričom dospel k záveru, že pokiaľ sa na zahladené odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 3T/92/2009 neprihliada a odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/53/2017 zo dňa 01.06.2018, právoplatným dňa 26.11.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 23To/93/2019 zo dňa 26.11.2019 „pohlucuje“ odsúdenie v trestnej veci Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/112/2015, v trestnej veci Okresného súdu Prievidza sp.zn. 2T/90/2016 a v trestnej veci Okresného súdu Partizánske sp.zn. 1T/11/2017, možno konštatovať, že odsúdený má dve odsúdenia (odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/53/2017 zo dňa 01.06.2018, právoplatným dňa 26.11.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 23To/93/2019, ktoré aktuálne vykonáva a odsúdenie v trestnej veci Okresného súdu Prievidza sp.zn. 1T/131/2014), z ktorého dôvodu mal odsúdený v hodnotení rizika sociálneho zlyhania „získať“ o 1 bod menej. Rovnako pokiaľ ide o pohlavie, sťažnostný súd už viackrát prezentoval, že udelenie bodu za pohlavie je faktorom diskriminačným a teda aj tento udelený bod je potrebné odčítať. Celkové bodové hodnotenie dosahuje 13 bodov, t.j. síce sa vysoké riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného nezmenilo, zároveň sa však odsúdený posunul smerom k jeho dolnej hranici (12 bodov).

Potom ako sťažnostný zrušil uzneseniu súdu prvého stupňa v celom rozsahu a súdu prvého stupňa uložil, aby vo veci konal a rozhodol, súd prvého stupňa vytyčil termín verejného zasadnutia, na ktorom zástupca ústavu uviedol, že od vypracovania hodnotenia nedošlo k žiadnym zmenám s tým, že záver zostáva nezmenený.

Odsúdený na verejnom zasadnutí právom konečného návrhu uviedol, že vo výkone trestu toho veľa pochopil. Prišiel o veľa. Vonku má rodinu, priateľku, s tou je v pravidelnom kontakte. Chce pokračovať v riadnom živote, chodiť do spoločnosti, absolvovať prípadný probačný dohľad a dodržiavať všetky obmedzenia, ktoré mu súd uloží.

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí právom konečného návrhu uviedol, že vzhľadom na vykonané dokazovanie, hlavne na záver hodnotenia ústavu, navrhuje žiadosť odsúdeného zamietnuť.

Dňa 04.08.2020 bolo súdu v e-mailovej podobe doručené písomné podanie subjektu Spokojnosť - centrum sociálnych služieb, n.o., v ktorom bolo uvedené, že I. F. začal dobrovoľne navštevovať NSSDR, ktorá spadá pod n.o. SPOKOJNOSŤ - centrum sociálnych služieb no.o. od januára 2020. Bola mu poskytovaná pomoc formou sociálnej rehabilitácie - nácvik sociálnych zručností. Sociálna rehabilitácia bola zameraná na zmenu správania v otvorenom prostredí. Klient bol posilňovaný k zvládaniu záťažových situácií, čo sa mu aj čiastočne darilo. Bol motivovaný k pozitívnemu mysleniu a správaniu v otvorenom prostredí. Na stretnutie prišiel vždy pozitívne naladený. Nebolo na ňom nikdy bádať požitie návykových či omamných látok.

Súd po oboznámení sa s trestným spisom, predovšetkým s návrhom odsúdeného na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, s hodnotením Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, s resocializačnou prognózou, so skráteným výpisom klienta, odpisom registra trestov a tiež s pripojenými rozhodnutiami súdov zistil, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody) a taktiež boli u odsúdeného splnené podmienky materiálne. Na tomto základe preto senát okresného súdu dospel k záveru, že návrh odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody bol s poukazom na § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, dôvodný.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmienkového prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery nariadených trestov odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienkové prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienkovom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšom pôsobení výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave odsúdený trest odňatia slobody vykonáva.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, tak tá bola v čase rozhodovania splnená, pretože odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery nariadených trestov odňatia slobody.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, i sa táto podmienka bola splnená. Súd sa podrobne oboznámil s obsahom hodnotenia, o ktorého správnosti súd nemá dôvod pochybovať a zistil, že správanie odsúdeného v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Ilava (kde odsúdený vykonával väzbu, neskôr trest odňatia slobody), ako aj v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou bolo na požadovanej úrovni. Dňa 17.03.2020 bol odsúdený premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, kde je jeho správanie rovnako na požadovanej úrovni. V súčasnosti sa odsúdený nachádza v procese adaptácie na podmienky výkonu trestu. Ústavný poriadok a časový rozvrh dňa odsúdený doposiaľ dodržiava. Príkazy a nariadenia personálu odsúdený plní, v kolektíve odsúdených konflikty nevyvoláva. Vo voľnom čase hráva spoločenské hry, sleduje televízne vysielanie, číta dostupnú literatúru. V súčasnosti nie je pracovne zaradený z dôvodu nedostatku vhodných pracovných miest v ústave. Do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného sa zapája podľa potreby. Program zaobchádzania nebol odsúdenému doposiaľ stanovený z dôvodu krátkeho pobytu v tomto ústave. Odsúdený nebol doposiaľ disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný. Na základe vyššie uvedených skutočností preto dospel súd k záveru, že odsúdený svojim správaním a plnením si svojich povinností preukázal polepšenie i schopnosť viesť

riadny život. Pokiaľ ide o splnenie tejto podmienky, v prospech odsúdeného je potrebné pričítať tak kladné hodnotenie odsúdeného zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ako aj to, že odsúdený prakticky krátkodobé tresty odňatia slobody vykonával až v troch ústavoch na výkon trestu odňatia slobody (Ilava, Hrnčiarovce nad Parnou, Dubnica nad Váhom), pričom došlo u neho len k procesu adaptácie na podmienky výkonu trestu, pričom program zaobchádzania mu nebol ani stanovený (čo mu rozhodne nemožno pričítať na ľarchu).

Súd zaoberajúci sa žiadosťou odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody považuje za splnenú aj tretiu zákonnú podmienku, ktorou je dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode, t. j. neexistencia rizika jeho recidívy. Súd opätovne vychádzal z hodnotenia ústavu, z ktorého vyplýva, že správanie odsúdeného je na požadovanej úrovni. Zároveň súd zohľadnil skutočnosti plynúce z odpisu registra trestov odsúdeného. Ako súd uviedol už vyššie, odsúdený bol v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Prievidza sp.zn. 1T/131/2014, ktorý trest (spoločne s trestom v trestnej veci Okresného súdu Partizánske sp.zn. 1T/11/2017) odsúdený vykonával do dňa 18.04.2019, kedy bol podmiennečne prepustený. V období od 18.04.2019 do dňa 03.02.2020 (kedy odsúdený nastúpil na výkon aktuálne vykonávaných trestov odňatia slobody) bol odsúdený na slobode, pričom z obsahu predmetného trestného spisu vyplýva, že odsúdený sa v tomto období nedopustil žiadnej ďalšej trestnej činnosti. V tomto období (od januára 2020) zároveň odsúdený začal dobrovoľne navštevovať centrum SPOKOJNOSŤ - centrum sociálnych služieb n.o., kde mu bola poskytovaná pomoc formou sociálnej rehabilitácie - nácvik sociálnych zručností. Sociálna rehabilitácia bola zameraná na zmenu správania v otvorenom prostredí, bol posilňovaný k zvládaniu záťažových situácií, čo sa mu podľa vyjadrenia centra sociálnych služieb aj čiastočne darilo. Bol motivovaný k pozitívnemu mysleniu a správaniu v otvorenom prostredí. Na stretnutie prišiel vždy pozitívne naladený. Nebolo na ňom nikdy bádať požitie návykových či omamných látok. Z uvedeného vyplýva, že odsúdený mal záujem o riadne začlenenie sa svojej osoby do spoločnosti potom ako bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a s cieľom naplnenia tohto účelu sa tak aj správal. Súd má za to, že odsúdený svojim správaním po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody skutočne preukázal svoje polepšenie, nápravu a vôľu žiť riadnym životom. Trestnej činnosti, za ktorú odsúdený aktuálne trest odňatia slobody vykonáva sa odsúdený nedopustil po podmiennečnom prepustení, ale predtým (skutky, za ktoré trest odňatia slobody vykonáva sa stali ešte v roku 2015).

Hoci z hodnotenia ústavu vyplýva, že postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti možno hodnotiť ako čiastočne kritický, odsúdený trestnú činnosť z časti externalizuje, riziko sociálneho zlyhania odsúdeného je hodnotené ako vysoké a resocializačná prognóza je vyhodnotená ako nepriaznivá, má súd za to, že s poukazom na správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody, ale najmä s poukazom na správanie odsúdeného pred nástupom na aktuálne vykonávané tresty odňatia slobody (kedy po dobu 10 mesiacov odsúdený viedol riadny život), ako aj s prihliadnutím na ústav, v ktorom odsúdený aktuálne trest odňatia slobody vykonáva (odsúdený vykonáva trest odňatia slobody v ústave s najmiernejším režimom, ktorá skutočnosť svedčí o vyhovujúcom sa správaní odsúdeného), ďalšie pôsobenie ústavu na správanie odsúdeného nie je naďalej nevyhnutné.

Súčasne súd zohľadnil vzťahy s vonkajším prostredím, pričom odsúdený udržiava vzťah najmä s matkou, babkou, bratom a priateľkou. Podľa názoru súdu sú tieto rodinné vzťahy dôležité pre riadne začlenenie sa odsúdeného do spoločnosti po výkone trestu odňatia slobody.

Súd ďalej uvádza, že okrem vyššie vytykaných poznatkov, ktoré majú vyplývať z resocializačnej prognózy sa súd nestotožňuje aj s ďalšími skutočnosťami uvádzanými v resocializačnej prognóze. Súd sa nestotožňuje so záverom, že by mali byť odsúdenému pričítané negatívne body (a tým aj dosiahnutá nepriaznivejšia resocializačná prognóza) za kritérium pohlavia a dosiahnutého veku. Súd považuje za nesprávne pričítať odsúdenému na ľarchu odsúdeného také kritérium, ktoré odsúdený nemá ani len najmenšiu možnosť ovplyvniť. Zároveň súd nepovažuje za správne tvrdenie, že keď je odsúdený mužského pohlavia, alebo je nižšieho veku, je u neho zvýšené riziko recidívy. S poukazom na uvedené súd uvádza, že k resocializačnej prognóze pristupoval tak, že zohľadnil iba tie kritéria, ktoré je v možnostiach odsúdeného svojim konaním ovplyvniť.

Súčasne súd konštatuje, že riziko recidívy nemožno u žiadneho odsúdeného, a teda ani v prípade I. úplne vylúčiť, avšak vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam, s prihliadnutím aj na povahu

spáchaných trestných činov a s prihliadnutím na ústav, v ktorom odsúdený trest odňatia slobody vykonáva, dospel súd k záveru, že u odsúdeného bola daná dostatočná záruka, že odsúdený bude v budúcnosti viesť riadny život.

Z uvedených dôvodov súd vyhovel návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko po dôslednom zvážení spĺňa odsúdený podľa názoru súdu zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie. V záujme eliminovať prípadné riziko ďalšej trestnej činnosti zo strany odsúdeného, súd odsúdenému určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, nariadil odsúdenému probačný dohľad na dobu 18 mesiacov, určil odsúdenému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe a ustanovil odsúdenému povinnosť zamestnať sa alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať, ktoré obmedzenie a povinnosť vzhľadom na zostávajúcu dobu výkonu trestu odňatia slobody a správanie sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody, považuje súd za primerané, vhodné a dostatočné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. Sťažnosť nemôže podať ten, kto sa práva na jej podanie výslovne vzdal.